

இனிமையான குழந்தைகளே! துக்கத்தைப் போக்கி சுகம் கொடுப்பவர் ஒரு தந்தை மட்டுமே! அவர் தான் உங்களுடைய அனைத்து துக்கங்களையும் போக்குகிறார். மனிதர்கள் எவருடைய துக்கத்தையும் போக்க முடியாது.

கேள்வி: உலகத்தில் அசாந்திக்கான காரணம் என்ன? சாந்தி எவ்வாறு ஸ்தாபனை ஆகும்?

பதில்: உலகத்தில் அசாந்திக்கான காரணம் பல, பல தர்மங்கள். கலியுகத்தின் கடைசியில் அநேக வேற்றுமைகள் இருப்பதால் அசாந்தி உள்ளது. பாபா வந்து ஒரு சத்திய தர்மத்தின் ஸ்தாபனை செய்கிறார். அங்கே சாந்தி ஏற்பட்டு விடுகின்றது. நீங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும், இந்த இலட்சுமி-நாராயணரின் இராஜ்யத்தில் சாந்தி இருந்தது. பவித்திர தர்மம், பவித்திர கர்மம் இருந்தது. கல்யாணகாரி தந்தை மீண்டும் அந்தப் புது உலகை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அதில் அசாந்தியின் பெயர் இருக்காது.

ஓம் சாந்தி! ஆன்மீகத் தந்தை அமர்ந்து ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். ஆன்மீகத் தந்தை தான் ஞானக்கடல் எனச் சொல்லப் படுகிறார். இதுவும் குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப் பட்டுள்ளது. பாம்பேயிலும் அநேக சமூக சேவகர்கள் உள்ளனர். அவர்களுடைய கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டே உள்ளது. பாம்பேயில் குறிப்பாக எங்கே கூட்டம் நடத்துகின்றனரோ, அதன் பெயர் பாரதீய வித்யா பவன். இப்போது வித்யா (கல்வி) இரண்டு வகையாக உள்ளது. ஒன்று சரீர சம்மந்தமான கல்வி. அது பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகளில் தரப்படுகின்றது. இப்போது அதை வித்யா பவன் எனச் சொல்கின்றனர். நிச்சயமாக அங்கே வேறொரு பொருள் (கல்வி) உள்ளது. இப்போது வித்யா எனச் சொல்லப் படுவது எது? இதையோ மனிதர்கள் அறிந்து கொள்ளவே இல்லை. இதுவோ ஆன்மீக வித்யா பவனாக இருக்க வேண்டும். வித்யா எனச் சொல்லப் படுவது ஞானம். பரமபிதா பரமாத்மா தான் ஞானக்கடல். கிருஷ்ணரை ஞானக்கடல் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். சிவபாபாவின் மகிமை வேறு, கிருஷ்ணரின் மகிமை வேறு. பாரத வாசிகள் குழம்பிப் போயுள்ளனர். கீதையின் பகவான் கிருஷ்ணர் என உணர்ந்து கொண்டுள்ளனர். வித்யா பவன் முதலானவற்றைத் திறந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. வித்யா என்பது கீதையின் ஞானம். அந்த ஞானமோ ஒரு தந்தையிடமே உள்ளது. அவர் ஞானக்கடல் எனச் சொல்லப் படுகிறார். அவரை மனிதர்கள் யாருமே அறிந்து கொள்ளவில்லை. பாரதவாசிகளின் தர்மசாஸ்திரமோ உண்மையில் ஒன்று தான் - அனைத்து சாஸ்திரங்களின் தாயாகிய பகவத்கீதை. இப்போது பகவான் என்று யாரைச் சொல்வது? அதையும் இச்சமயம் பாரதவாசிகள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அல்லது கிருஷ்ணரையோ இராமரையோ அல்லது தன்னையே பரமாத்மா எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். இப்போதோ சமயமும் தமோபிரதானமாக உள்ளது. இராவண இராஜ்யம் அல்லவா?

குழந்தைகள் நீங்கள் யாருக்காவது புரிய வைக்கிறீர்கள் என்றால் சிவபகவான் வாக்கு எனச் சொல்லுங்கள். முதலிலோ இதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளட்டும் - ஞானக்கடலாக இருப்பவர் ஒரே ஒரு பரமபிதா பரமாத்மா மட்டுமே. அவருடைய பெயர் சிவன். சிவராத்திரியும் கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால் யாருக்குமே புரிவதில்லை. நிச்சயமாக சிவன் வந்திருக்கிறார். அதனால் தான் ராத்திரி கொண்டாடுகின்றனர். சிவன் யார்? - இதையும் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை. பாபா சொல்கிறார், பகவானோ அனைவருக்கும் ஒருவரே! அனைவரும் ஆத்மாக்கள், சகோதர-சகோதரர்கள். ஆத்மாக்களின் தந்தை ஒரே ஒரு பரமபிதா பரமாத்மா ஆவார். அவரைத் தான் ஞானக்கடல் எனச் சொல்வார்கள். தேவதைகளிடம் இந்த ஞானம் கிடையாது. எந்த ஞானம்? படைப்பவர் மற்றும் படைப்பினுடைய முதல்-இடை-கடையின் ஞானம் எந்த ஒரு மனிதரிடமும் இல்லை. சொல்லவும் செய்கின்றனர், பழங்கால ரிஷி-முனி கூட அறியாதிருந்தனர். புராதன என்பதன் பொருளும் கூட அறிந்து கொள்ளவில்லை. சத்யுக-திரேதா என்பது புராதனமானது. சத்யுகம் புதிய உலகமாகும். அங்கோ ரிஷி-முனி கிடையாது. இந்த ரிஷி-முனி முதலானோர் பின்னால் வந்துள்ளனர். அவர்களும் கூட இந்த ஞானத்தை அறிந்திருக்கவில்லை. நேத்தி-நேத்தி (எங்களுக்குத் தெரியாது-தெரியாது) என்றே சொல்லி வந்தனர். அவர்களே அறிந்திருக்கவில்லை எனும்போது இப்போது தமோகுணியாக ஆகிவிட்டுள்ள பாரதவாசிகள் எப்படி அறிந்து கொள்ள முடியும்?

இச்சமயம் விஞ்ஞானத்தின் கர்வமும் எவ்வளவு உள்ளது! இந்த விஞ்ஞானத்தின் மூலம் புரிந்து கொள்கின்றனர், பாரதம் சொர்க்கமாக ஆகி விட்டது என்பதாக! இது மாயாவின் பகட்டு எனச் சொல்லப் படும். பகட்டின் வீழ்ச்சி என்ற ஒரு நாடகமும் உள்ளது. சொல்லவும் செய்கின்றனர், இச்சமயம் பாரதத்தின்

வீழ்ச்சி என்று. சத்யுகத்தில் உயர்வு. இப்போது வீழ்ச்சி. இது ஒன்றும் சொர்க்கம் கிடையாது. இதுவோ மாயாவின் பகட்டாகும். இது அழிந்தாக வேண்டும். மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர் - விமானங்கள் உள்ளன, பெரிய-பெரிய மாளிகைகள், மின்சாரம் முதலியன உள்ளன - இதுவே சொர்க்கம் என்று. யாராவது இறந்தாலும் சொல்கின்றனர், சொர்க்கவாசி ஆகி விட்டார் என்று. இதிலிருந்தும் கூடப் புரிந்து கொள்வதில்லை- சொர்க்கத்திற்குச் சென்று விட்டார் எனச் சொன்னால் நிச்சயமாக சொர்க்கம் என்பது வேறொன்று தான் இல்லையா? இதுவோ இராவணனின் பகட்டு. எல்லையற்ற தந்தை சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். இச்சமயம் மாயா மற்றும் ஈஸ்வரனுக்கிடையிலான போட்டி, அசுர உலகம் மற்றும் ஈஸ்வரிய உலகிற்கிடையிலான போட்டி. இதையும் பாரதவாசிகளுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டும். துக்கமோ இன்னும் அதிகமாக வரப் போகின்றது. அளவற்ற துக்கம் வரப் போகின்றது. சொர்க்கமோ சத்யுகத்தில் தான் இருக்கும். கலியுகத்தில் இருக்க முடியாது. இதுவும் யாருக்கும் தெரியாது. புருஷோத்தம சங்கமயுகம் எனச் சொல்லப் படுவது எது என்று. இதையும் பாபா புரிய வைக்கிறார்-ஞானம் என்பது பகல், பக்தி என்பது இரவு. இருளில் அடி வாங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். பகவானைச் சந்திப்பதற்காக எவ்வளவு வேத-சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் படிக்கின்றனர்! பிரம்மாவின் பகல் மற்றும் இரவு தான் பிராமணர்களுக்கும் பகல் மற்றும் இரவு. உண்மையான முகவம்சாவளி பிராமணர்கள் நீங்கள். அவர்களோ கலியுக குகவம்சாவளி (விகாரத்தினால் பிறவி எடுப்பவர்கள்) பிராமணர்கள். நீங்கள் புருஷோத்தம சங்கமயுக பிராமணர்கள். இந்த விஷயங்களை வேறு யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. இந்த விஷயங்களை எப்போது புரிந்து கொள்கிறார்களோ, அப்போது அவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பது புத்தியில் வரும். பாரதம் சதோபிரதானமாக இருந்தது. அது தான் சொர்க்கம் எனச் சொல்லப் படுகின்றது. ஆக, இது நிச்சயமாக நரகமே தான். அதனால் தான் நரகத்திலிருந்து சொர்க்கத்திற்குச் செல்கின்றனர். அங்கே சாந்தியும் உள்ளது, சுகமும் உள்ளது. இலட்சுமி-நாராயணரின் இராஜ்யம் இல்லையா? நீங்கள் புரிய வைக்க முடியும் - மனிதர்களின் எண்ணிக்கை (மக்கள் தொகை) எப்படிக் குறைய முடியும் என்பது பற்றி. அசாந்தி எப்படிக் குறைய முடியும்? அசாந்தி இருப்பதே பழைய உலகமாகிய கலியுகத்தில். புது உலகத்தில் தான் சாந்தி உள்ளது. சொர்க்கத்தில் சாந்தி உள்ளது இல்லையா? அது தான் ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மம் எனச் சொல்லப் படுகின்றது. இதுவோ ஹிந்துஸ்தான் என்ற பெயரில் இருந்து ஹிந்து எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மம் இருந்தது. அங்கே முழுமையான பவித்திரதா, சுகம், சாந்தி, ஆரோக்கியம், செல்வம் முதலிய அனைத்தும் இருந்தன. இப்போது அழைக்கின்றனர், நாங்கள் பதீத்தாக உள்ளோம். ஹே பதீத பாவனா வாருங்கள். இப்போதைய கேள்வி - பதீத பாவனர் யார்? கிருஷ்ணரையோ சொல்ல மாட்டார்கள். பதீத பாவனர் பரமபிதா பரமாத்மா தான் ஞானக்கடலாக இருப்பவர். அவர் தான் வந்து படிப்பு சொல்லித் தருகிறார். ஞானம், படிப்பு எனச் சொல்லப் படுகின்றது. எல்லாமே கீதையின் ஆதாரத்தில் தான் உள்ளது. இப்போது நீங்கள் கண்காட்சி, மியூசியம் முதலியவற்றை உருவாக்குகிறீர்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் கூட பி.கே. என்பதன் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இது ஏதோ புதிய தர்மம் எனப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். கேட்கின்றனர், ஆனால் எதையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பாபா சொல்லியிருக்கிறார், முற்றிலும் தமோபிரதானமான கல்புத்தி உள்ளவர்கள். இச்சமயம் விஞ்ஞானிகளாகிய கர்வம் மிக்கவர்களும் அநேகர் உருவாகி விட்டனர். விஞ்ஞானத்தினாலேயே தங்கள் அழிவை உண்டாக்கிக் கொள்கின்றனர் என்றால் கல்புத்தியினர் எனச் சொல்வார்கள் தானே? பாரஸ் புத்தி எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். தங்களுடைய அழிவுக்காகவே வெடிகுண்டுகள் முதலியவற்றைத் தயாரிக்கின்றனர். சங்கர் ஏதோ விநாசம் செய்கிறார் என்பதல்ல. அப்படி இல்லை. இவர்கள் தங்களின் விநாசத்திற்காகவே அனைத்தையும் உருவாக்கியுள்ளனர். ஆனால் தமோபிரதானமான கல்புத்தி உள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்வ தில்லை. என்னென்ன உருவாக்குகின்றனரோ, அவையனைத்தும் இந்தப் பழைய உலகத்தின் விநாசத்திற்காகத் தான். விநாசம் நடைபெற்றால் தான் அதன் பிறகு புது உலகத்தின் வெற்றி முழக்கம் கேட்கும். அவர்களோ, பெண்களின் துக்கத்தை எப்படிப் போக்குவது என நினைக்கின்றனர். ஆனால் மனிதர்கள் எவருடைய துக்கத்தையும் போக்க இயலாது. துக்கத்தைப் போக்கி சுகமளிப்பவர் ஒரே ஒரு தந்தை தான். தேவதைகளைக் கூடச் சொல்ல மாட்டார்கள். கிருஷ்ணரும் கூட தேவதை ஆகிறார். பகவான் எனச் சொல்ல முடியாது. இதையும் கூட அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. யார் புரிந்து கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் பிராமணராகி மற்றவர்களுக்கும் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். யார் ராஜ்ய பதவிக்குரியவராக அல்லது ஆதி சநாதன தேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ, அவர்கள் வெளிவருவார்கள். லட்சுமி-நாராயணர் சொர்க்கத்தின் எஜமானர் எப்படி ஆனார்கள், என்ன கர்மம் செய்தார்கள், அதன் மூலம் உலகத்தின் அதிபதி ஆனார்கள்? இச்சமயம் கலியுகக் கடைசியிலோ அநேகானேக தர்மங்கள் உள்ளன. அதனால் அசாந்தி உள்ளது. புது

உலகில் இதுபோல் இருக்காது. இப்போது இது சங்கமயுகம். இதில் பாபா வந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார். பாபா தான் கர்ம-அகர்ம-விகர்மத்தின் ஞானத்தைச் சொல்கிறார். ஆத்மா சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு கர்மத்தைச் செய்வதற்காக வருகிறது. சத்யுகத்தில் என்ன கர்மம் செய்கின்றனரோ, அது அகர்மம் ஆகின்றது. அங்கே விகர்மம் நடைபெறுவதில்லை. துக்கம் ஏற்படுவதே இல்லை. கர்ம-அகர்ம-விகர்மத்தின் கதியை பாபா தான் வந்து கடைசியில் சொல்கிறார். நான் இவருடைய அநேக ஜென்மங்களின் கடைசியிலும் கடைசியில் வருகிறேன். இந்த ரதத்தில் பிரவேசமாகிறேன். அகாலமூரத் (அழியாத மூர்த்தி) ஆத்மாவினுடைய ரதம் இது. ஓர் (அகாலத்தக்) அமிர்தசரஸில் மட்டுமல்ல, மனிதர்கள் அனைவருடைய அழியாத ஆசனமாகும். ஆத்மா அகாலமூரத். இந்த சரீரம் பேசுகிறது, நடக்கின்றது. அழியாத ஆத்மாவின் சைதன்ய ஆசனம் இது. அழியாத மூர்த்திகளோ அனைவருமே தான். மற்றப்படி சரீரத்தைக் காலன் அழித்து விடுவான்.

ஆத்மாவோ அழியாதது. ஆசனத்தையோ அழித்து விடுகின்றனர். சத்யுகத்தில் ஆசனங்கள் குறைவாகவே இருக்கும். இச்சமயம் கோடிக்கணக்கான ஆத்மாக்களின் ஆசனங்கள் உள்ளன. அகால் (அழியாதது) எனச் சொல்லப் படுவது ஆத்மாவாகும். ஆத்மா தான் தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானமாக ஆகின்றது. நானோ எப்போதுமே சதோபிரதானமாக, பவித்திரமாக இருக்கிறேன். புராதன பாரதத்தின் யோகம் எனச் சொல்கின்றனர் என்றாலும் அவர்களும் கிருஷ்ணர் கற்றுத் தந்ததாக நினைக்கின்றனர். கீதையையே குறையுள்ளதாக ஆக்கி விட்டுள்ளனர். வாழ்க்கைக் கதையில் பெயரை மாற்றிப் போட்டு விட்டனர். தந்தைக்கு பதிலாகக் குழந்தையின் பெயரைப் போட்டு விட்டனர். சிவராத்திரி கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால் அவர் எப்படி வருகிறார் என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. சிவன் தான் பரமாத்மா. அவருடைய மகிமை முற்றிலும் தனிப்பட்டதாகும். குழந்தைகளுக்கு இது தெரியும் - இராதை-கிருஷ்ணர் தான் லட்சுமி-நாராயணர். லட்சுமி-நாராயணரின் இரண்டு (இணைந்த) வடிவங்கள் தான் விஷ்ணு எனச் சொல்லப் படுகிறது. வேறுபாடோ எதுவும் கிடையாது. மற்றப்படி 4 புஜங்கள் உள்ளவர், 8 புஜங்கள் உள்ளவர் என்று மனிதர் யாரும் கிடையாது. தேவிகள் முதலானவர்களுக்கு எத்தனைப் புஜங்கள் கொடுத்து விட்டுள்ளனர்! புரிய வைப்பதற்கு நேரம் பிடிக்கின்றது.

பாபா சொல்கிறார், நானே ஏழைப்பங்காளனாக இருக்கிறேன். நான் வருவதே பாரதம் ஏழையாக ஆகிவிட்ட பிறகு தான். இராகுவின் கிரஹணம் பிடித்து விடுகின்றது. பிரஹஸ்பதியின் தசா இருந்தது. இப்போது இராகுவின் கிரஹணம் பாரதத்தில் மட்டுமென்ன, முழு உலகத்திலும் உள்ளது. அதனால் பாபா மீண்டும் பாரதத்தில் வருகிறார். வந்து புது உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். அது சொர்க்கம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. பகவானின் வாக்கு - நான் உங்களை ராஜாவுக்கெல்லாம் மேலான ராஜாவாக, இரட்டைக் கிரீடமணிந்த சொர்க்கத்தின் எஜமானர் ஆக்குகிறேன். ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மம் இருந்தது. 5000 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. இப்போது அந்த தர்மம் இல்லை. தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டனர். பாபா தாமே தம்முடைய அதாவது படைப்பவர் மற்றும் படைப்பினுடைய அறிமுகம் தருகிறார். உங்களிடம் கண்காட்சி, மியூசியத்தில் அவ்வளவு பேர் வருகின்றனர், எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. அபூர்வமாக யாராவது புரிந்து கொண்டு கோர்ஸ் எடுத்துக் கொள்கின்றனர். படைப்பவர் மற்றும் படைப்பு பற்றித் தெரிந்து கொள்கின்றனர். படைப்பவர் எல்லையற்ற தந்தை. அவரிடமிருந்து எல்லையற்ற ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. இந்த ஞானத்தை பாபா தான் தருகிறார். பிறகு இராஜ்யம் கிடைத்து விடுகின்றது. பிறகு அங்கே ஞானத்திற்கான அவசியம் இல்லை. புது உலகம், சொர்க்கத்திற்குத் தான் சத்கதி எனச் சொல்லப் படுகின்றது. தூக்கதி எனச் சொல்லப் படுவது பழைய உலகமாகிய நரகம். பாபா மிக நன்றாகவே புரிய வைக்கிறார். குழந்தைகளுக்கும் கூட இதுபோல் புரிய வைக்க வேண்டும். லட்சுமி-நாராயணரின் சித்திரத்தைக் காட்ட வேண்டும். இப்போது உலகத்தில் சாந்தி ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதி சநாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தின் அஸ்திவாரம் இப்போது இல்லை. பாபா ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். தேவதைகளினுடையது பவித்திர தர்மமாக, பவித்திர கர்மமாக இருந்தது. இப்போது இந்த உலகமே விகாரி உலகம். புது உலகம் நிர்விகாரி உலகம், சிவாலயம் எனச் சொல்லப்படும். இப்போது புரிய வைக்க வேண்டும். அப்போது பாவம், அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் நன்மை கிடைக்கும். பாபா தான் நன்மை செய்பவர் (கல்யாண்காரி) எனச் சொல்லப்படுகிறார். அவர் வருவதே புருஷோத்தம சங்கமயுகத்தில். கல்யாண்காரி யுகத்தில் கல்யாண்காரி தந்தை வந்து அனைவருக்கும் நன்மை செய்கிறார். பழைய உலகத்தை மாற்றிப் புது உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்து விடுகிறார். ஞானத்தினால் சத்கதி கிடைத்து விடுகின்றது. இதைப் பற்றி தினந்தோறும் நேரம் ஒதுக்கி நீங்கள் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்க முடியும். சொல்லுங்கள், படைப்பவர் மற்றும் படைப்பினுடைய முதல்-இடை-கடை பற்றி நாங்கள் தாம் அறிந்துள்ளோம். இப்போது கீதையின்

எபிலோட் நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதில் பகவான் வந்து இராஜயோகம் கற்பித்துள்ளார். இரட்டைக் கிரீடம் அணிந்தவர்களாக ஆக்கியுள்ளார். இந்த லட்சுமி-நாராயணரும் கூட இராஜயோகத்தினால் இவ்வாறு ஆகியிருக்கின்றனர். இந்தப் புருஷோத்தம சங்கமயுகத்தில் பாபாவிடமிருந்து இராஜயோகம் கற்றுக் கொள்கின்றனர். பாபா ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் எவ்வளவு சுலபமாகப் புரிய வைக்கிறார்! நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) இராஜயோகத்தின் படிப்பு வருமானத்திற்கான ஆதாரமாகும். ஏனென்றால் இதன் மூலம் தான் நாம் ராஜாவுக்கெல்லாம் மேலான ராஜா ஆகிறோம். இந்த ஆன்மீகப் படிப்பை தினந்தோறும் படிக்கவும் படிப்பிக்கவும் வேண்டும்.
- 2) சதா நஷா இருக்க வேண்டும், நாம் பிராமணர்கள் உண்மையான முகவம்சாவளி. நாம் கலியுக இரவிலிருந்து விலகி பகலில் வந்துள்ளோம். இது கல்யாண்காரி புருஷோத்தம யுகம். இதில் தனக்கும் அனைவருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: அனைத்துப் பதார்த்தங்களின் பற்றுதலில் இருந்து விலகிப் பற்றற்றவராக, இயற்கையை வென்றவராக ஆகுக!

ஏதேனும் பதார்த்தம் கர்மேந்திரியங்களைச் சஞ்சலமடையச் செய்கின்றது. அதாவது பற்றுதலின் பாவனை உருவாகின்றது என்றால் கூட விலகியவராக ஆக முடியாது. ஆசைகள் தான் பற்றுதல்களின் வடிவமாகும். அநேகர் சொல்கின்றனர், ஆசை இல்லை, ஆனால் நல்லதாகத் தோன்றுகிறது (பிடித்திருக்கிறது) என்று. ஆக, இதுவும் கூட சூட்சுமமான பற்றுதலாகும் - இதை நுட்பமான முறையில் சோதித்துப் பாருங்கள் - அதாவது இந்தப் பதார்த்தம் அதாவது அல்பகால சுகத்தின் சாதனம் கவர்ந்திழுக்காமல் இருக்கிறதா? இந்தப் பதார்த்தம் இயற்கையின் சாதனமாகும். எப்போது இதிலிருந்து பற்றற்றவராக, அதாவது விலகியவராக ஆவீர்களோ, அப்போது இயற்கையை வென்றவராக ஆவீர்கள்.

சுலோகன்: என்னுடையது-என்னுடையது என்ற குழப்பங்களை விட்டு எல்லையற்றதில் இருங்கள்-அப்போது விஷ்வ கல்யாண்காரி (உலகிற்கு நன்மை செய்பவர்) என்று உங்களைச் சொல்வார்கள்.